

అప్పకోసం మాకాంతం విచిత్ర ప్రవర్తన నాకు చాల ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. రాత్రిభోజనం చేశాక తమలపాకులు నమలుతూ ఉదయం నించి జరిగిన విషయాలు నెమరవేసు కుంటున్నాను. రోజు ఆఫీసుపై మైనా “కొంచెం ఆగండి” అని అరచేకాంతం అరగంట ముందు గానే వంటపూర్తిచేసింది. సాయంత్రం ఆఫీసు వద్ద ఆలస్యమై 7 గంటలకి వచ్చినా అరగంట లేటుకీ ఆడిపోసే కాంతం కిక్కిరుమనలేదు. సరిగదా రోజుతప్పని సరిగా తేవలసిన పూటతేక పోయినా పల్లెత్తు మాటాడలేదు. వీటికి కారణం ఎంతాలోచించినా బోధపడక కాంతాన్నే అడుగుదామను కొంటుండగా ఆమె వచ్చింది.

“కాంతం! ఇవాళేంటి విశేషం” అన్నాను

“ఇవాళ విశేషమేంలేదు! రేపే” అన్నది.

రేపైనా విశేషమేమీ లేదే అని ఆలోచించి “ఆఁ నాకు తెలుసులే! రేపు నెలాఖరు కదూ! రెండుమూడు రోజుల్లో మన జీతాలందుతాయి. అంతేనా” అన్నాను నవ్వుతూ.

“ఊహలు” తల అడ్డంగాతిప్పింది:

నా ఆశ్చర్యావి కఠులేదు. కొంచెంబుర్రకి పని కల్పించి “ఓహో! అదా! నువ్వుమెట్టింటికి వచ్చిన రోజుకదూ రేపు” అన్నాను.

“అదీకాదు” నాకుబలే కోపమొచ్చింది “కాదు. కాదనక పోతే నువ్వే చెప్పరాదూ” అన్నాను చిరుకోపాన్ని ప్రదర్శిస్తూ.

ఆమె చిత్తయిపోయి “అంతకోపమవుతే ఎలాగండి! శాంతంగా వినండి. రేపు...మన

రత్నం పుట్టినరోజు” అంది ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

నాకు సంగతంతా అర్థమైపోయింది. మారత్నానికి రేపటితో 3 ఏళ్లు నిండుతాయి. చాలరోజులబట్టిరత్నం తల్లిమెడలో నెక్లెసు లాగుతూ మారాం చేస్తుంటే నన్నొక చిన్న Necklace కొనమని సిఫారసుచేసింది. ఇవాళ, రేపు అని వాయిదాలు వేస్తూ ఆఖరికి పుట్టిన రోజు నాడుకొంటానని అన్నాను. ఆగడవు రేపటితో సరి అని జ్ఞాపకం చేస్తున్నదని గ్రహించి తలూపుతూ మంచం మీదకు చేరాను.

రేపటి కర్తవ్యమేమిటి? నెక్లెసు లేకపోతే నామాటమీద ఇంక సుతరామూ గౌరవముంచదు. కాని నెక్లెసు కొనడమంటే మాటలా! ఎంత చిన్నది కొందామన్నా ఒక 50 రూపాయ లుండాలి. మెయిన్ రోడ్డులోని బంగారం షాపువాడు నాకు పరిచయస్థుడే! ఎలాగో ఒక లాగు, నాలుగైదు రోజుల్లో డబ్బిచ్చేస్తానని అతనిదగ్గరే తేవాలి అని ఆలోచిస్తుండగా తెలియకుండానే నాకునిద్ర పట్టింది.

మరునాడుదయాన్నే తేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని కాఫీకోసం ఎదురు చూస్తుంటే ఉప్పొంగిపోతూ హాజరయ్యింది. సంగతి తెలిసిన నేను చిరునవ్వుతోనే పూర్తిచేసి కాఫీ సేవించి బయలుదేర బోతుంటే “ఏమండీ” అని కాంతం పిలిచింది. కాని ఏమనుకుందో వెంటనే ఇంట్లోకి వాటిపోయింది. నాకీ...

ఆంతర్యం తెలుసు కాబట్టి ఏమీ అనకుండా బంగారయ్య షాపుకి బయలుదేరాను.

మెయిన్ రోడ్ లోని షాపు చేరగానే “ఓహో! పంతులుగారుదయాన్నే పనికట్టుక వచ్చారు. ఏదో విశేషముందన్న మాటే” అంటూ ఒక కుత్తాడిని రెండు టీలు తెమ్మని కేకేశాడు బంగారయ్య. వాడు తెచ్చిన టీని మెల్లిగా చప్పరిస్తూ “ఏంవోయ్ వ్యాపారం బాగాసాగుతోందా” అన్నాను వచ్చినపనికి ఉపోద్ఘాతంగా. బంగారయ్య “ఏదో మీదయ వల్ల, ఇంతకీ తమరు వచ్చినపని...” అని నసిగాడు “ఆమరేంలేదు. మీషాపులో చిన్న సైజు నెక్లెసులు-అంటే 50, 60 రూపాయల లోపువున్నాయా” అని ప్రశ్నించాను లేకే బాబూ! మీఇష్టమొచ్చింది ఎంచుకోండి అని ఒక అరడజను నెక్లెసు పెట్టెలు తెచ్చి నాముందు పడేశాడు.

నేనరగంటవెంచి ఒక పొళ్ల నెక్లెసు select చేశాను. ధర అడిగేసరికి “నిజానికి 55 రూపాయలేకాని మీకైతే 5 తగ్గించి ఇస్తాను” అన్నాడు గొప్ప ఉదారస్వభావుడిలాగ, అదే మరొకపుడైతే 40 రూ॥కి బేరమాడుందును గాని అప్పుడరువు కాబట్టి మెల్లగా “బంగారయ్యా! నువ్వుచెప్పినధర కాదంటానా? కాని నాసంగతిచూడు. నెలకు 150రూ॥ తెచ్చుకుంటున్నా ఇంట్లోచాలడం లేదు. ఈ నెలమరీ ఇబ్బందిగా ఉంది. అందులో నెలాఖరురోజులు నాలురోజు లాగావంటే నీడబ్బు నీకిచ్చేస్తా. ఏమంటావ్? అన్నాను.

“మీలాటి వాళ్లకికాక మరెవరికి అరు

విస్తాం బాబూ! కాని చూశారూ ఈమధ్య అరువులవల్లే షాపుదివాలా తీసేటం పనియింది అప్పటినుంచి అరువివ్వకూడదని ఒట్టుపెట్టుకొన్నా! ఇంతెందుకు?—మొన్న మా అల్లుడర్జంటుగా పిల్లకి పట్టీలు కావాలంటే ముందు డబ్బిమ్మని నిలదీశా అన్నాడు బంగారయ్య. నాఆశలడుగంటి పోయాయి. హీనస్వరంతో “వస్తా” నంటూ బయటపడ్డాను.

ఇక నేంచేయాలి? ఎక్కడో అప్పు తెచ్చి వాడి ఎదాన్ని గొట్టి వస్తువు కొనిపోవాలి. అనుకొనేసరికి గోపాలం తళుక్కున మెరిసాడు. నెలాఖరు రోజులైనా వాడిదగ్గర నిలువడబ్బెపుడూ ఉంటుంది. అందులోనూ వాడు బ్రహ్మచారి. కాబట్టి నాప్రయత్నం ఫలించవచ్చుననే ఆశతో బయలుదేరాను.

గోపాలం ఇంటిబయటే కనిపించాడు. ఎక్కడికో బయలుదేర బోతున్నట్టున్నాడు. నన్ను చూచాడో లేదో అని “ఏంరోయ్! ఎక్కడికిలాగ బయలుదేరావ్” అన్నాను. వాడిబృందిగా మొహంపెట్టి “నీలాగేరా” అన్నాడు. నాగుండె గతుక్కుమంది. కొంపదీసి వీడూ నాలాగే అప్పుకి బయలుదేర లేదుకదా అనుకొని “ఐతేపద! కలిసేవెళదాం” అంటూ Reading Room వైపు దారితీశాను. గోపాలం విధిలేనట్లు నావెంట వస్తున్నాడు.

“ఒరే ఇవాళ నెలాఖరు కదురా” అన్నాను ఉండుండి. “అవునురోయ్! రేపే ఆఫీసరు గారు తణిఖికి వస్తారనమాట! బాగాజ్ఞాపకం చేశావురా” అన్నాడు కాని నాఉద్దేశం గ్రహించలేక పోయాడు.

“ఈతణిభి ఒకటిమన ప్రాణాల మీదికి”
 “అవునురా! మనజీతాలుగూడ తణిభి
 తరవాతే ముట్టుతాయట! ఎంతనిజమో.”

“నూటికి నూడుపాళ్లునిజం. అసలే నెలా
 ఖరురోజులు. నీకు తెలియని దేముంది? చేతిలో
 రాగికానీలేదు. దానికితోడు మామేనత్త
 వాళ్లొచ్చి దిష్టవేశారు. ఇంటావిడ చూస్తేమంచ
 మెక్కింది. ఇవాళ చూస్తే 103” ఉంది
 అన్నాను నాకోతలకి నేనే ఆశ్చర్యపోతూ.

“అరె! ఇంతవరకూ ఉపేక్షచేశావేం
 వెంటనే డాక్టరును పిలిపించక” ఏమీఎరగ
 నట్లన్నాడు గోపాలం.

“డాక్టర్లు ఊరికే ఉన్నారురా రాడానికి!

15 రోజులు చేతిలోపెట్టాలి ముందుగా”
 అన్నాను.

“ఏడ్చినట్టే ఉంది తెలివి! ఎక్కడై నా
 ఆమాత్రం అప్పు పుట్టించలేక పోయావ్?”

నాకు చెడ్డకోపం వచ్చింది, కాని నిగ్రహించు
 కొని “అదే ఏదై నా సహాయం చేయగలవని
 వచ్చా” నన్నాను అసలు విషయాన్ని బయట
 పెడుతూ.

“అయామ్సారీ బ్రదర్! అరగంటక్రితమే
 ఆనందరావుకి అత్యవసరమంటే ఉన్నదూర్చి
 ఇచ్చేశాను. ఏమీఅనుకోక పోతే కొంత
 సాయం చేయగలను. డాక్టర్ మోహనరావు
 నాప్రియ స్నేహితుడు నామాట కాదనడు.

TEL: "SANTHA" TIRUCHY

FACTORY : TIRUCHY

V. P. N.

ఒ రి జి న ల్
 శాంతా వజ్రములు

(రిజిస్టరు నెం : 7493)

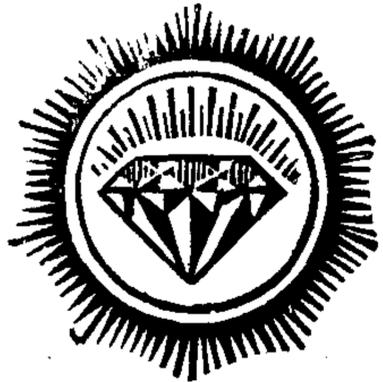
రాయల్ స్టార్ వజ్రములు

(రిజిస్టరు నెం : 7494)

Prop: V. P. న ర సి మ్మ లు నా యు డు

ష రా పు వ్యా పా ర ము

పెద్దబజారు, : : తిరుచిరాప్పల్లి-రి.

వి. పి. పి. ఆర్లరు వెంటనే గమనించబడును.

ఆయనతో నీసంగతి చెప్పి గర్డు బాటు చేస్తా. ఫీజు జీతం అందేక ఇవ్వచ్చు” అన్నాడు.

నాకు పచ్చి వెలంకాయ గొంతున పడ్డది. కాని వెంటనే “డాక్టరుకంటే సరిపోయింది. ఒక 25 రూపాయల మందు Prescribe చేస్తా ఏం చేస్తాం? అందుకే నిన్నింత అడుగుతున్నాను” అన్నాను.

“దానికీ బాధలేదురా! Bhanu Medical Stores లో మా ఖాతా ఉంది. ఈ చీటి చూపించావంటే నీక్కావలసిన మందిస్తాడు” అని ఒక చీటి రాసిచ్చాడు. నా మోహం మాడిపోయింది. గత్యంతరం లేక చీటి పుచ్చుకొని కనుమరుగు కాగానే కసిదీరా చింపికాలువలో పారీశా! ఏదిగతీ నాకు - అనుకుంటుంటే నా మెదడులో ఒక్క మెరపు మెరసింది ఎదురుగా వస్తున్న సరోజని వాళ్లమ్మని చూడగానే!

వాళ్లు దగ్గరికి రాగానే “ఏమండీ బామ్మ గారూ కులాసాయేనా” అంటూ మాటల్లోకి దింపాను. ఆమె కొడుకు రామం ఒకప్పుడు నా క్లాసు మేటు. ఆమెను “బామ్మా” అంటూ చనువుగా ఉండేవాడిని ఇప్పుడువాడు గుంటూరులో మామగారింట్లో చదువు కుంటున్నాడు. నేను ఆఫీసువర్కు మీద కమాన్ వెళ్లినపుడంతా (గుంటూరుకి) వాడి సమాచారం ఇక్కడికి చేరవేస్తూ ఉండేవాడిని.

మాటల్లో సరోజ “ఈమధ్య కమాన్ వెళ్లరా” అన్నది. నేను సమయం చిక్కిందని “ఆఁఁఁ మీవాడిని చూశాను. పరీక్షలు బాగా రాశాడట! 4, 5 రోజుల్లో వచ్చేస్తాడట! అక్కడేదో చిల్లర బాకీలు తీర్చడానికి, ప్రయా

ణపుఖర్చులకీ ఒక 50 రూ పంపమన్నాడు. నేను మళ్లారేపు కేంపు కెళ్తున్నా గాబట్టి ఆడబ్బిచ్చారంటే మీకు మనియార్డరు ఖర్చులే కుండా ఇచ్చివస్తాను” అన్నాను గుక్కత్రిప్పి కోకుండా సరోజని ఎంతసేపునించి నవ్వాపు కుంటున్నదో ఫకాలున నవ్వింది. నేను కళ్లు పెద్దవిచేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తుంటే బామ్మ గారు చిరునవ్వుతో “ఎప్పుడు వెళ్లావు నాయనా? నెలరోజుల క్రిందటి సంగతా” అని అడిగింది.

నేనెక్కడికీ వెళ్లలేదని తెలిసి పోయిందేమో అనుకున్నా కాని వాళ్లు కూడా డబాయిస్తున్నారేమో అనే మొండి ధైర్యంతో “ఏదీ రెండు మూడు రోజులు కాలే” దన్నాను. దీంతో బామ్మగారు కూడా నవ్వుతూ “వాడు వచ్చి 2 వారాలు దాటింది నాయనా నువ్వికా కలుసుకోలేదు కాబోలు” అని ఇల్లు దగ్గర పడటంవల్ల “రామం అని” పిలిచింది. కాని వస్తున్న రామం మాటలుగాని ఆమె పిలుపుగాని నాకు వినిపించలేదు. కాళ్లకింద భూమి నన్ను చేర్చుకొన్నా ఆకాశం ఎత్తుకపోయినా బాగుకొని పించింది. ఛీ! చిరకాల స్నేహితుని ముందు తీరని పరాభవం దించిన తల ఎత్తుకుండా తలవెనక్కి తిప్పకుండా బయట పడ్డాను.

ఇంక నెక్లెసు కొక సలాంకొట్టి ఇంటికి పోదామను కొంటుంటే స్టీడరు గారి తోటమాలి రంగయ్య కనిపించి నాపాత బాకీ 10 రూపాయలు చేతబెట్టాడు కృతజ్ఞత తెలుపుతూ.

నేను గుడ్డికన్నా మెల్లనయం అనుకుంటూ ఆడబ్బుతో పాపకి రెండుప్రాకులు, 1 రూపాయి మిఠాయి కొని ఇల్లుచేరే సరికి నాసతీ తిలకం పాపనెత్తుకొని ప్రత్యక్షమైంది.

పాపను చూడగానే నేను నోటమాట రాకుండా నిలిచిపోయాను. ఎంచేతంటే నేనే నెక్లెసుకి అరడజను మధ్య మాపాపకి ఎంచానో, ఏ నెక్లెసు కొనడానికి డబ్బుకై ఇన్ని అపజయాలకు అవమానాలకు గురి అయ్యానో ఆ నెక్లెసు - ఆ రాళ్ల నెక్లెసు మాపాప మెడలో నన్ను వెక్కిరిస్తున్నట్లు తళతళా మెరుస్తూంది. నేనాశ్చర్య సంభ్రమాలతో నోరు తెరచు

కొని చూస్తుంటే ఆమె నవ్వుతూ "ఎందుకే లాగ ఆశ్చర్యపోతారు? ఈ నెక్లెసు ఎక్కడిదనా? నాస్నేహితురాలు లతపుట్టిన రోజు కానుక ఇచ్చింది. ఎవరో ఒకతను గూడ దానినే ఎంచు కొన్నాడని షాపువాడు చెప్పెడట" అన్నది.

అప్రయత్నంగా నాచేతిలోని పొట్లాం జారి పడింది. ఆమెగుడ్లు వప్పగించి నావైపు చూస్తోంది. అరగంట కష్టపడి ఎంచిన నెక్లెసు, డబ్బులేక విడచిపెట్టిన ఆ అభాగ్యుడిని నేనే ఆమెకేం తెలుసు?

అతిమూత్ర వ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రంలో అధికంగా 'చక్కెర పోవుట' అతిమూత్ర వ్యాధి అంటారు. (DIABETES) ఇది ఎంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమాతుంటారు. దీనికి డాక్టరు ఇన్ మెడిసిన్ ఇన్ జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్ జెక్షన్ల గుణము ఉన్నంతకాలం మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈ జబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రం బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర, ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటంవల్ల వేలకవేల మంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవరోజు నుండే మూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధిక మూత్రం కూడా నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది. దీనికి పత్యంలేదు. ఇన్ జెక్షన్లు అవసరములేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్ళల బుడ్డి ఖరీదు రూ. 6-12-0. ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము.

VENUS RESEARCH LABORATORY (K. J.)

(T. D.) P. B. No. 587

::

CALCUTTA-1.